

Raspored misnih slavlja i tjedni kalendar od 18. do 24. VII. 2016.

Pon. 18. VII.	Simforoza	
	19,00	+Danica Milošević KRVAVAC
	19,30	+Jela Mitovski KULA NORINSKA
Uto. 19. VII.	Epafra	
	19,30	+Jerko Jerković i Anka Grječ KRVAVAC
Sri. 20 VII.	Sv. Ilija	
	7,30	Ad. Int KRVAVAC
Čet. 21. VII.	Sv. Lovro Bridizijski	
	19,30	+Drago Prusac BAGALOVIĆ
Pet, 22. VII.	Sv. Marija Magdalena	
	19,30	+Feliksa Jelčić KRVAVAC
Sub. 23. VII.	Sv. Brigita; Sv. Liberan	
	7,30	Ad. Int KRVAVAC
Ned. 24. VII.	SEDAMNAESTA KROZ GODINU	
	8,00	Jutarnja sv. misa /+Milena Marević/ MOMIĆI
	9,00	Župna Sveta Misa BAGALOVIĆ
	19,30	Večernja sv. Misa KULA NORINSKA +Marija i Janja Krtalić

Bratimi u službi-Gospa Karmelska

Srijeda 13. 07. 2016. Prva večer trodnevne (skidanje kipa)1.Mladen Nikolić p. Bariše; 2. Željko Prusac p. Jerke; 3. Matko Ujdur p. Petra; 4. Zvonimir Krstičević Ivanov.

Petak; 15. 07. 2016. Treća večer trodnevne (Blagoslov s Presvetim)1.Ante Rakić p. Nikole; 2.Ivan

Rakić p. Nikole; 3.Toni Rakić Mirkin; 4. Daglas Ujdur p. Jure.

Subota: Gospa Karmelska (procesija)1.Ante Vučković p. Jure; 2. Ivan Vučković p. Krešimira; 3. Dražen Vučković Antin

Blažena Djevice, Majko i Kraljice Kamela, posvećujem se tebi iz zahvalnosti i ljubavi; obećavam ti služiti u djetinjoi ljubavi i vjernosti. Po tvome uzoru hoću u vjeri i ljubavi slijediti tvoga Sina, Isusa Krista. Želim poput tebe molitvom, žrtvom i djelotvornom ljubavlju služiti Bogu i ljudima. Poslušaj, dobra Majko, moje obećanje i primi ga milostivo. Daj mi milost da pod tvojim okriljem ustrajem u vjernosti Kristu i njegovoj Crkvi. Amen

PROSLAVA BLAGDANA GOSPE KARMELSKE BAGALOVIĆ 2016.

Trodnevna duhovna obnova

Srijeda, 13. 07. 2016.

18,30 otvorenje svetkovine; pobožnost BDM
19,00 Sveta misa (vlč. fra Domagoj Runje-Split); molitva pred grobom don Radovana Jerkovića, svećenika-mučenika

Četvrtak, 14. 07. 2016.

18,30 Pobožnost BDM
19,00 Sveta Misa (don Ivo Bezina-Vid); pod Misom pjevaju Pučki pjevači župa Neretvanskog dekanata

Petak, 15. 07. 2016.- Uočnica Gospi Karmelskoj

18,30 Prva večernja BDM iz Božanskog časoslova
19,00 Sveta Misa (don Ivo Bezina-Vid); klanjanje i blagoslov s Presvetim
*crkva ostaje otvorena cijelu noć

Subota, 16. 07. 2016.- Blagdan Gospe Karmelske

4,00 Sveta misa zornica
5,00 Sveta misa hodočasnička
6,00 Sveta misa za bolesnike
7,00 Sveta misa za pokojne branitelje
8,00 Sveta misa krštenja

9,30: procesija i koncelebrirana Sveta misa (vlč. fra Antonio Mravak-Sinj)

18,30 Sveta misa zahvalnica i blagoslov djece

**GOSPA KARMELSKA
2016.**

ČINITE ŠTO GOD VAM REKNE

Kad je ma svadba u Kani nestalo vina, Marija se obratila za pomoć Isusu. Isus joj odvratil da njegov čas još nije došao. Ali Marija s velikim pouzdanjem kaže poslužiteljima: **Učinite što god vam rekne** (Iv 2, 5). To su posljednje riječi Majke Božje što ih je zabilježilo Evanđelje. Vrlo su značajne te riječi. U njima se vidi Marijin dostojanstveni mir i sigurnost njezina pouzdanja u Isusovu pomoć. U njima se daje pouka svim ljudima svih vremena.

Kod nestašice vina u Kani nije bila dovoljna neograničena vjera i bezuvjetno pouzdanje Majke Božje da se može očitovati slava Božja. Iстина je, sv. Bernard kliče: Sin uslišava Majku, Otac nebeski uslišava Sina. Ali se pri tome traži nešto i od čovjeka: ponizna poslušnost. Marijina izreka upućuje na poslušnost Kristu svu Crkvu, koju su na svadbi u Kani predstavljali učenici i poslužitelji.

Riječi Isusove Majke potvrdit će kasnije Isusov nebeski Otac. Kad se ono Isus

preobrazio pred trojicom učenika na Gori, iz oblaka se čuo glas Oca nebeskoga: Ovo je Sin moj ljubljeni. U njemu mi sva milina. Njega slušajte! (Mt 17, 5) I taj je glas upućen cijeloj Crkvi, koju su na Gori predstavljali apostoli Petar, Jakov i Ivan.

Dakle, članovi Crkve imaju ne samo Kristu vjerovati, u nj se pouzdavati, nego i njega slušati, pače tako zaslužiti da vide njegovu slavu. Ako u jednostavnom posluhu idemo za njim, jednom će se on okrenuti, i smjet ćemo ga u njegovoj slavi gledati licem u lice (sv. Grgur Naz.).

Što se tada dogodilo na svadbi? Isus je naređuje poslužiteljima da napune sudove vodom (Iv 2, 7). Poslužitelji ne pitaju koja je svrha toga naloga, nego spremno poslušaju. Gospodin se bez sumnje veselio njihovu posluhu. Spremnost poslužitelja na posluh, bez ispitivanja, prosuđivanja razloga zašto se zapovijeda, nama je i cijeloj Crkvi uzor kako valja u svemu slušati i spremno izvršavati riječi Isusove, nauk Evanđelja.

I dogodilo se čudo, prvo čudo na početku Isusova javnog djelovanja. Isus je izmijenio vodu u vino. Uz to, Isus je učinio i drugo, nevidljivo, čudo: gostima i učenicima otvorio je oči duše, pa su shvatili Isusovo božansko poslanje. Učenicima je ojačana volja da slijede Isusa.

Kakav je naš posluh? Je li on potpuno predanje volji nebeskog Oca? Primamo li u vjeri sve riječi Krista, Crkve, crkvenih poglavara? Primamo li strpljivo križeve koje nam Bog pripusti? Bog svoje planove krije, jer je to bolje za nas kratkovidne ljude. Čin posluha, pun vjere, upravo tada kad se duša osjeća izgubljenom, malenom, izvrši u nama unutarnji preobražaj. Voda naše slabe naravi mijenja se u vino vrhunaravi, patnja postaje milost, kušnja pobjeda, krivnja blaženstvo. /fra. A. Čovo/

Raspored misnih slavlja i tjedni kalendar
od 11. do 17. VII. 2016.

Pon. 11. VII.	Sv. Benedikt	
	19,30	+Neda i Mate Jovica KRVAVAC
Uto. 12. VII.	Fortunat	
	19,30	+Ante Batinović KRVAVAC
Sri. 13. VII.	Prva večer trodnevnice	
	19,00	+Nikola, Jela i Krešo Nikolić BAGALOVIĆ
Čet. 14. VII.	Druga večer trodnevnice	
	19,00	+Stipe Gnječ BAGALOVIĆ
Pet, 15. VII.	Treća večer trodnevnice	
	19,00	+Elza Gnječ BAGALOVIĆ
Sub. 16. VII.	GOSPA KARMELSKA	
	4,5,6 ,7,8	Jutarnja misna slavlja
	9,30	Procesija i svečana sv. Misa
	18,30	Večernja sv. Misa i blagoslov djece BAGALOVIĆ
Ned. 17. VII.	ŠESNAESTA KROZ GODINU	
	X	
	9:00	Župna Sveta Misa BAGALOVIĆ
	X	

Što je za mene sveta Misa?

Kako slavim Boga svetom Misom? Zašto nam sv. Misa malo govori i još manje nas preobražava?

A samo bi jedna sveta pričest bila dovoljna da nas učini svecima. Zašto smo, uglavnom, u podmaklim godinama života manje pobožni negoli kad smo bili mladi? Morali bismo svakodnevno sabranije i pobožnije svetu Misu

slaviti i pričest primati te usrdnije zahvaljivati, kako to traži dinamizam milosti, narav sv. Mise i pričesti. Zašto Božja riječ, koju slušamo ili osobno čitamo, teško silazi u dubinu naše duše?

Zašto u njoj tako rijetko nalazimo poruku Oca upravljenu svojoj djeci? Zašto tako brzo klonemo u različitim životnim poteškoćama i budućnost predočujemo crnjom nego što će stvarno biti? Ovo su pitanja na koja bi trebalo dati odgovor. Obično mislimo ovako: „Bio sam na Misi – sve je u redu. Pričestio sam se – to je dosta. Molio sam – što bi trebalo više?“ Najčešće se zadovoljavamo mišlju: „Bio sam na Misi!“ Odlazak na svetu Misu doista može biti obična navika.

Biti na Misi zapravo znači biti svjestan susreta s Bogom po Kristu, s Njegovom riječju, s Njim koji mi se dariva u Euharistiji, s Njegovom braćom, s cijelom Crkvom, odnosno prisustvovati osobnom odlukom, pokazati mu svjesno svoje prijateljstvo, vjernost, ljubav, obogatiti se u znanju i milosti. Sudjelovanje na nedjeljnoj Misi mjerilo je koliko se živi vjera. Činjenica je da je dvojbena koliko je netko katolik ili osvjedočeni vjernik ako u crkvu ne ide ni za najveće blagdane, primjerice za Uskrs i Božić. Prvi je i osnovni cilj dolaska na Misu: biti s Kristom zajedno!

Biti na Misi, tj. slaviti Misu tako je jednostavno, ali ujedno i složeno. Pogledajmo malo konkretnije, s unutarnje strane, stvarno stanje stvari. Koliko je onih koji su zaista svjesni što čine kada slave svetu Misu – Euharistiju? Zna se dogoditi da pojedinci tijekom cijele Mise ni usta ne otvore; neki opet pravo i ne znaju gdje su dok Misa traje, a jedni riječ Božju uopće ne slušaju, kao da ih se ne tiče.

Postoje i oni koji nakon svete Mise ne znaju ponoviti ni jednu izrečenu misao, a određeni godinama dolaze, a ništa ne pokušavaju shvatiti, kao ni oni koji svjesno u crkvi traže najzabitniji kutak odakle će najmanje vidjeti i najlošije čuti. Lako je susresti i one koji drže da im je ispod časti odgovarati i zajednički moliti i pjevati.

Nerijetki su i oni koji tijekom cijele Mise oko prsta vrte kronicu tamo-amo, a niti što mole niti što slušaju. Najdosadniji su oni koji stalno razgovaraju i smetaju, znaju se i ljutiti što se o tome uopće govori. Susrećemo i one koji se ni za živu glavu ne bi pomakli od vrata, i one koji godinama dolaze, a nisu se ni ispovjedili ni pričestili... Dobro je ne biti takav.

Nazočiti svetog Misi znači otići na Kalvariju. Papa Ivan Pavao II. jednom je predivno i jednostavno rekao mladima: „Ići na svetu Misu znači otići na Kalvariju, na susret s našim Spasiteljem, Otkupiteljem.“ Slavije svete Mise susret je ljubavi i boli s raspetim Kristom.

Odlučno i odvažno recimo: „Ja hoću ne samo ‘biti na Misi’ nego i proslaviti Boga ovom Misom, osluškivati Njegovu riječ i poziv. Ja hoću! Želim tu biti srcem, cijelim svojim bićem. Takvoga me Krist želi i to od mene traži. Ako me On toliko ljubio i sebe za mene predao, onda sam pozvan odgovoriti svojim životom na tu neizmjernu ljubav. Slaveći svetu Misu srcem i potpunim predanjem, pokazujem ponajviše ljubav svomu Spasitelju.“ /fra Petar Ljubičić/

Duhovna obnova

Čovjek je duhovno i tjelesno biće i gdje god on nastoji isključiti duhovnu sferu, on upada u nešto što ga silno zarobljava i vodi ga prema jednom zatvorenom putu. Svaki bijeg u materijalizam još je veća čežnja za onim duhovnim, a kada tu čežnju materijalno ne ispuni, čovjek se osjeća frustriranim, izgubljenim. Čovjek je danas, s obzirom na ritam života u opasnosti da presječe svoje korijenje, tu potrebu za duhovnim, za Bogom.

Čini se da se čovjek danas nema na što osloniti. U masi informacija i medija, on danas živi negdje u zraku, traži sve veće reklame, sve veće plakate koji ga na kraju ostavljaju praznim, neispunjenim. Zato je potrebno vratiti se onoj temeljnoj stvarnosti, a ta je da čovjek počiva na dlanu Božje ruke. U duhu materijalizma, koji možemo poistovjetiti sa zrcima pijeska, čovjek nema svoju stijenu na kojoj može nešto sigurno graditi i zato se svakodnevno lomi i u duhu i u tijelu. Tu, u tim lomovima, samo živa Božja riječ, samo Krist može postati i ostati osloncem. Važnost duhovne obnove je u tome što kroz tih par dana čovjek zastane u trci s vremenom, zaviri u vrijednost svoga identiteta i otkriva povjerenje u sutrašnjicu uz Krista. Stoga će potreba za duhovnim obnovama biti sve veća, biti će sve izraženija ta potreba ljudi da se nakratko povuku od svega...

Gdje god bili, što god radili - naše je srce uvijek puno želja, nakana, misli - ali, kuda vode, otkuda dolaze? Vode li nas Gospodinu ili nas od Njega udaljuju? O čemu razmišljamo; što osjećamo i želimo... Provjeravamo li svoje misli; htijenja i želje ili sve prihvaćamo? Poznajemo li pravo mjerilo za raspoznavanje svojih misli i želja.

"Obratite se i vjerujte Evanđelju" (usp. Mk 1,15). Ovaj Isusov poziv predstavlja podsjećanje na stvarnost ljudskoga postojanja: ograničena smo stvorenja, grešnici uvijek potrebni pokore i obraćanja.

Kako li je važno čuti i prihvatiti ovaj poziv u ovom našem vremenu! Kad proglašava svoju potpunu autonomiju od Boga, suvremeni čovjek postaje rob sebe samoga i često se nađe u neutješnom položaju. Poziv na obraćenje poticaj je na povratak u zagrijaj Boga, nježnoga i milosrdnoga Oca, poticaj na pouzdanje u Njega, na povjerenje Njemu poput djece koju je usvojio i koja su preporođena njegovom ljubavlju. Mudrom pedagogijom Crkva ponavlja da je obraćenje ponajprije milost, dar koji otvara srce beskrajnoj Božjoj dobroti. On sâm svojom milošću pretječe našu želju za obraćenjem i prati naše napore prema punom prijanjanju uz njegovu spasonosnu volju. Obratiti se, dakle, znači dozvoliti da nas osvoji Isus te se s njime "vratimo" Ocu.

Utrka za uspjehom, pohlepa za prestižom i potraga za komotnošću, kad u potpunosti zahvate život sve do isključenja Boga iz čovjekova obzora, vode li doista do sreće? Može li biti prave sreće bez Boga? Iskustvo pokazuje da čovjek ne može biti radosan time što je zadovoljio očekivanja i materijalne potrebe. Zapravo, jedina radost koja ispunja ljudsko srce ona je koja dolazi od Boga. Ni svakodnevne brige, ni životne teškoće ne mogu ugasiti radost koja se rađa iz prijateljstva s Bogom.

Ako želiš danas živjeti, ako želiš danas biti sretan, trebaš učiti vjerovati Isusu, Onomu koji je moć i vlast, Svemoguću, koji je ljubav, život, sreća, pobjednik, Prvak! Sve u svemu! Uvijek – s nama Bog! Zato nije najvažnije riješiti neku muku ili brigu, nego – susresti uvijek prisutnog Isusa. Onda možeš sve podnijeti... Pronaći Ga, spojiti se s Njim – znači živjeti!

Isus poziva: „Obratite se!“, – gledajte na cjelinu svoga života, preko granica zemaljske karijere i sebičnih nacрта!

Ustvari, duhovna obnova nas svom silinom vraća temeljnom pitanju – zašto smo na svijetu, kamo idemo i kakvu svrhu ima naš život. Ovdje se čovjek okreće Božjem licu i stoji u zaštitu Božjoj... u molitvi trenira duh, te oboružan Duhom polazi u svijet! Duhovna obnova je susret, promjena, grmljavina... koja u čovjeku stvara njegov novi profil vjernika! Ustvari, tu čovjek doživljava istinitost "novog" rođenja, nove evangelizacije - jer postaje poslanik Evandela...